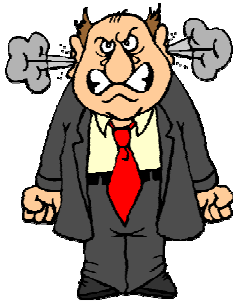

Boerenfatsoen (2)

In september 2014 spinselde ik een tekst in elkaar met deze titel. Ik hekelde vooral het gedrag van veel randstadters, maar ook provincialen, die denken ze er alles mogen uitflappen wat hen in de mond komt. En dat de mensen in “de provincie” op dit gebied maar “boertjes van buuten” zijn. Trouwens niet alleen op dat gebied, want praat je met iemand uit die enclave en je zegt dat je in Zeeland woont, kijken ze je vaak aan met een blik van “niet weten meneer”. Of je van een verre planeet komt.

Ik moest aan het gespinsel van toen denken toen ik onlangs in een “duidingsprogramma” van Hollandse origine een BN-er op onparlementaire wijze in vooral onbehoorlijke woorden een andere BN-er de mantel uit hoorde vegen. Honden zouden er geen brood van lusten, laat staan : pap. Van iemand van zijn statuut verwachtte ik een dergelijk taalgebruik niet. Het ergste was echter nog dat niemand van de andere deelnemers aan het gesprek, en ook de gespreksleider niet, er aan dacht die persoon te corrigeren. Vreemd als je bedenkt dat men zich in de parlementaire huiskamer wel hevig opwond toen de “hoofdregeerder” van het land “pleur op” dacht, toen hij medebewoners hoorde zeggen dat ze zich hier niet thuis voelen. Volgens mij een gewone Nederlandse reactie, al was die niet zo parlementair gedacht en verwoord. De denkbeeldige stenen vlogen de altijd goedlachse brave borst om de oren, hoewel er in de Bijbel staat geschreven dat je alleen dan “de eerste steen mag gooien” als er op je zelf niets valt aan te merken, maar ik denk dat iedereen dan de stenen maar beter in het plaveisel kan laten liggen, want niemand is zonder zonden. En het bespaart ook weer herbestratingsgelden. Die woorden bestaan, worden ook gebezigd. Ze horen nu eenmaal bij onze taalschat, ook al zijn het geen schattige woorden.

Helaas, helaas.....pindakaas: het wordt wel steeds erger. Jan en alleman floept er maar van alles uit wat in de mond komt, zonder er rekening mee te houden hoe zeer dat anderen pijn kan doen. En vooral via de “social media” ontsporen er velen. Je kunt soms beter spreken van de “aso media”. De scheldkanonnades daarop zijn niet van de lucht, de rotte vis vliegt vaak in het rond en het ergste is nog dat het meestal anoniem gebeurt. Maar ook zogenaamde professionele lolbroeken bedienen zich vaak van dergelijke taal. Ze worden in de artistieke persorganen, op radio en tv vaak bejubeld om hun speelse en luchtige taalgebruik, maar schrap je er de vloeken, scheldwoorden en beledigingen er uit, blijft er helemaal niets literairs of cultureels over en nog minder te lachen. Als je dan van de “oudere generatie” bent denk je met weemoed terug aan het taalgebruik van Toon Hermans, Wim Sonneveld en Wim Kan terug. Echt kleinkunst met een grote K en een lust voor het taaloor. Gebruik je die “moderne” woorden “beneden de Moerdijk” dan is het boers gepraat. Gebruik je ze boven dat Brabantse dorp dan is het cultuur. .

In dat spinsel uit 2014 had ik het er over dat mensen uit de “boerenstand” werden beschouwd als niet helemaal okselfris en dat zou dan met hun taalgebruik ook wel zo zijn. Jammer echter voor die lieden: de “boertjes van buuten” gebruiken vaak meer “Algemeen Beschaafd Nederlandse” woorden dan de landgenoten in de stedelijke gebieden, die deze gedachten hebben. Een “meneer” is in de provincie nog altijd een “mijnheer”, de burgemeester wordt nog steeds gezien als de baas van de gemeente, ouderen worden de straat nog over geholpen, enzovoort en zo meer. Het L . . . , K . . . , F . . k Y . . en ander onwelluidend taalgebruik hoor je in onze provinciale gebieden toch minder vaak dan in de stedelijke contreien. Niet dat wij helemaal zuiver van hart zijn en de stenen wel kunnen oprapen, maar het is toch wat minder.

Rutte is en wordt zelfs uitgelachen met zijn vraag om “Normaal te doen”. En een of andere schrijfster die naar een andere planeet genoemd is, vond dat in de PZC – kolommen helemaal niet juist. Dat moest Fred R maar niet meer zeggen. Maar Fredje bedoelde eigenlijk niet meer dan dat wij gewoon ons “boerenfatsoen” eens meer moeten gebruiken. Hij zei dat ook een

keer in de landelijke huiskamer tegen blonde Geert. En dat mocht van de Kamerbewoners in feite niet, want het was in die Kamer niet de gewoonte te zeggen: “Doe eens normaal man”. In ons eigen huiselijke nestje mogen we dat wel, maar in het bijzijn van den volke niet?! Rare mensen toch die volksvertegenwoordigers. Beetje losgezongen misschien en de kloof niet kunnen dichten? Ben benieuwd wanneer ze weer “normaal” gaan doen.

Augustinus